

בש"פ 8043/16 - אסמה عبدالלה אלמנאצраה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8043/16

כבוד הרשות ליאת במלר
אסמה عبدالלה אלמנאצраה

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דין של בית המשפט המוחז בנצחתי מיום 1.9.2015. בגזר הדין הושתו על המבקש חמיש שנות מאסר בפועל (מתוך שנה אחת בחופף לעונש מאסר אחר) ועונש מאסר מותנה, לאחר שהורשע, על פי הودאותו, בעבירות של מתן שוחד, קשר רפואי לביצוע פשע, וניסיון להחדר ציוד קצה רט".

הבקשה הוגשה ביום 19.10.2016, למלعلا השנה לאחר מועד מתן גזר הדין. לטענת המבקש, בבקשתו ובהשלמה אותה אפשרתי לו להגיש, נפלה אי הבנה בין בא-כוcho בערכאה קמא - הוא סבר כי בא כוחו (אשר יציג אותו מטעם "מועדון האסיר") יגיש בשמו ערעור "באופן אוטומטי", ואילו זה סבר כי משלא נתקבקש לכך במפורש "תמה מלאכתו". על פי הנטען ביום 15.8.2016 (או בסמוך לכך) בדק המבקש לראשונה האם הוגש בשמו ערעור, והתברר לו כי זה לא הוגש.

המשיבה מתנגדת לבקשתו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. לאחר שיעינתי בחומר שבפניו וشكلתי בדבר, הגעתו לכל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשתה.

ה המבקש פנה לבית משפט זה באיחור של כשנה. נכון עתוי הגשת הבקשה ניצבת בפני המבקש משוכחה גבואה, וזאת גם בהתחשב באמת המידה המקלה יחסית בה נבחנות בקשנות למtan ארכיה להגשת הליכים ערעוורים פליליים ("טעם ממשי המניח את הדעת"). כאמור לעמדתי המבקש לא צלח משוכחה זאת.

ה המבקש תולה את האיחורabei הבינה בין בא-כוחו בערכאה קמא, עורך הדין מחייבנה. בהתייחסות עורך הדין מחייבנה אשר צורפה ציין הוא שסביר כי "משלא התבוקשתי במפורש להגיש ערעור ... תמה מלאכתיה". דהיינו, גם לפי הגרסה העולה מטענות המבקש ומהתייחסות עורך הדין מחייבנה, המבקש לא פנה לבא-כוחו בערכאה קמא או לעורך דין אחר בבקשתה להגיש ערעור בשמו, אלא סבר והניח כי הדבר "עשה על ידי מייצגו הקודם, זאת,vr נראאה, מבלי שהחליף עימו מילה בעניין. גרסה זו, לפיה בעל דין סבר שעורך דין הגיע בשמו הליך בבית המשפט מבלי שהדבר התבוקש והוסדר, מעוררת קושי על פניה.

מלל מקום, גם אם המבקש אכן סבר כי בא-כוחו יגש בשמו הליך מבלי שביקש זאת ו"באופן אוטומטי", לכל הפחות ניתן היה לצפות שיודא כי הדבר אכן נעשה בפועל סמוך לאחר המועד האחרון להגשת הערעור. ואולם לטענת המבקש הוא בדק את הדבר לראשונה כשנה לאחר שפסק הדין ניתן. לשינוי זה לא ניתן כל הסבר, ונitin לתמונה עליו שכן באותו פרק זמן ארוך של שנה לא קיבל המבקש החלטה כלשהי בערעור או הודעה על מועד הדיון ואף לא כל הודעה אחרת ישירות מבית המשפט או ממי שסביר שהגיש את הערעור בשמו (עורך הדין מחייבנה). לא הובהר מדוע המבקש לא פנה לעורך הדין מחייבנה כל אותה תקופה ולא בירר עימיו היכן עומדים הדברים. הצדק עם המשיבה בעניין זה כי העובדה שה המבקש אסיר, אשר הודהשה על ידו, אינה, מספקת, כשלעצמה, הסבר המצדיק את התנהלותו זו.

אם לא די בכך הרי שלפי גרסת המבקש הסתבר לו לראשונה שלא הוגש ערעור ביום 15.8.2016 (או בסמוך לכך). למרות זאת הפניה הראשונה נערכה בבית משפט זה ביום 19.10.2016, חודשיים לאחר מכן. דומני כי בנסיבות הנטען על ידי המבקש לא היה מקום לשינוי נוסף זה, ולכל הפחות היה עליו לפנות לבית המשפט (גם אם בעצמו), מיד שנודע לו שהערעור לא הוגש.

לכל האמור אוסיף כי לאחר עיון בקשר הדיון ובחומר שבפניי אינו סבורה כי סיכוי הערעור תומכים אף הם במתן ארכיה.

מכל הטעמים האמורים לעיל, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז בטבת התשע"ז (24.1.2017).

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ליאת בנמלר
רשות
